

- Abbates vero, quam servant religionem,
 Qui placitando petunt mundanam condicionem?
 145 Abbates mulos mercantur equosque decentes,
 Ut claustro careant patriam lustrentque potentes.
 Sed quia non possunt habitus equitum retinere,
 Quos possunt cupiunt meliores semper habere.
 Abbates nostri, quia nigra veste fruuntur,
 150 Que preciosior est, illam mercando teguntur.
 Pro septem marcis nequit abbas unus habere,
 Quod sibi sufficiat, cum vult re quaque nitere.
 Nam quid pro baculo datur, auri mole gravato,
 Undique gemmarum fulgore satis decorato?
 155 Quid pro pelliciis tribus ac tunicis preciosis,
 Quorum tegmen amant animis pro laude iocosus?
 Et quid pro mulis vel equis prebetur emendis,
 Et quid contra fas in honoribus accipiendis?
 Quid pro merce cibi potusve superfluitate,
 160 Que reparantur vix numerosa fertilitate?
 Eia quid dignum loquar esse supersticiosus
 Talibus ac patribus pro ventris amore gulosis?
 Isti sunt, quorum deus est venter lutulentus,
 Quos etate senes iam liquit amena iuventus.
 165 Si quis eis aliquid roget in Christi pietate,
 Illi mortifera respondent improbitate:
 'Non licet, o frater, nos ut quicquam tribuamus,
 Sed licet ut tantum res fratrum provideamus.
 Fures essemus, si quicquam forte daremus,
 170 Qui curam fratrum nostrorum semper habemus'.
 O heu¹ quanta lues cecavit pectus eorum,
 Qui sic respondent paupertati miserorum.
 Si quid dent Domino, se fures esse fatentur,
 Sed variis epulis se non implere verentur.
 175 Non est furari, vestis reparare decorem,
 Vel plus quam deceat vini potare liquorem;
 Si vero quicquam pro Christo detur egenis,
 Scribitur esse datum furtivis illud habenis.
 Sicut agunt isti, sic non abbas Benedictus,
 180 Cuius erant parci victus et vilis amictus.
 Non incedebat sicut vir mente superbus,
 Proque suis verbis non dicebatur acerbus.
 Tradere quod poterat, numquam prebere negabat,
 Qui victus inopi de paupertate parabat.
 185 Sed cur laudo sue fidei sublimia dona:
 Si fuit ipse bonus, sua prodit honesta corona.
 Restat, ut ostendant scriptorum dicta meorum,

1) 'Heu michi' Rem.